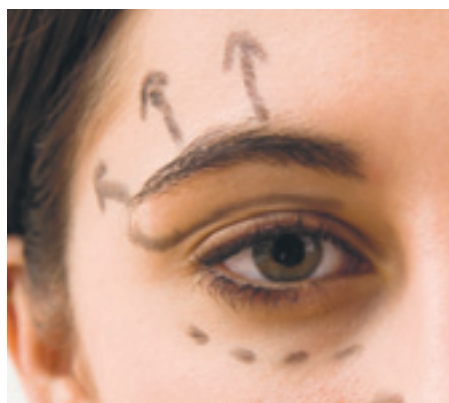

Ser yngre ut, men ikke mer attraktiv

De som får utført estetisk plastisk kirurgi i ansiktet, oppfattes av andre som yngre etter inngrepet, men ikke som mer attraktive.

Illustrasjonsfoto: Thinkstockphoto

Ønsket om å se yngre og mer attraktiv ut er ofte en grunn til at mange får utført plastisk kirurgi i ansiktet. En gruppe plastikkirurger i Canada og USA har undersøkt hvor unge og hvor attraktive pasientene deres ble oppfattet som før og etter estetisk ansiktskirurgi (1).

Studien omfattet 49 pasienter som hadde fått utført primære estetiske inngrep i ansiktet. Det ble tatt standardiserte fotografier før inngrepet og 6–36 måneder etter. Fotografiene ble evaluert av 50 personer rekruttert fra den generelle befolkning og sykehusansatte. Alle vurderte det samme antall før-bilder og etter-bilder, men ingen fikk se både før-bilder og etter-bilder av samme pasient.

Etter inngrepet ble pasientene vurdert som 3,1 år yngre enn de ble vurdert før inngrepet. Skåren for attraktivitet var negativt assosiert med pasientens reelle alder, men den var ikke signifikant endret etter ansiktskirurgien.

– Ut fra min erfaring er det sjelden at

pasientenes begrunnelse for inngrepet er at de ønsker å se yngre ut eller bli mer attraktive – de ønsker å se bedre ut, sier plastikkirurg Tømm Bjærke ved klinikken Teres Colosseum i Oslo.

– I mange tilfeller er ikke utseendet vesentlig forandret etter et inngrep, og ofte er forandringene såpass små at ingen utenforstående legger merke til det. Men pasienten får ofte økt selvtillit, noe som igjen gjør at de kan oppleves som mer attraktive av andre, sier Bjærke. – Like interessant som å høre hva andre synes, vil være å høre hva pasientene selv mener, sier han.

Matilde Risopatron Berg
Tidsskriftet

Litteratur

1. Zimm AJ, Modabber M, Fernandes V et al. Objective assessment of perceived age reversal and improvement in attractiveness after aging face surgery. *JAMA Facial Plast Surg* 2013; 15: 405–10.

Bedre pustehjelp til altfor tidlig fødte

Pusten hos ekstremt premature etter respiratorbehandling bedres like godt med nasal høyluftstrømskanyle som med kontinuerlig positivt luftveistrykk.

Overlevelsen for nyfødte yngre enn 32 uker ved fødsel er blitt betydelig høyere de siste 20–30 år, grunnet forbedret respirasjonsstøtte og tilsetning av surfaktant til umodne lunger. Egenproduksjon av surfaktant er ikke tilstrekkelig selv på det tidspunkt respiratorbehandlingen avsluttes for mange nyfødte. For å bøte på dette har man i lang tid benyttet kontinuerlig positivt luftveistrykk (CPAP). I de senere år er et forenklet system med fuktet høyhastighetsluftstrøm, på norsk omtalt som nasal høyluftstrømskanyle, blitt et alternativ.

Ved tre australske sykehus ble 303 respiratorbehandlede nyfødte som var 32 uker eller yngre ved fødselen, enten gitt pustestøtte med CPAP-behandling eller nasal høyluftstrømskanyle i tiden etter ekstubasjon. Det var ingen signifikante forskjeller mellom de to behandlingsmetodene hva gjaldt oksygenbehov, blodets surhetsgrad, arteriell CO₂-ten-sjon, antall pustestansepisoder og reintubasjonsbehov de første sju dagene.

– Det er gode grunner for at nasal høyluftstrømskanyle bør anvendes i større grad, ettersom metoden er mer behagelig for barnet og dessuten billigere. Effekten er imidlertid usikker for premature under 26 uker, sier overlege og professor Drude Fugelseth ved Nyfødt-intensivavdeling, Oslo universitetssykehus.

– Med unntak for Universitetssykehuset Nord-Norge er erfaringene sparsomme med denne metoden som primær respirasjonsstøtte i Norge. Vi skal snart delta i en multisenterstudie hvor effekten av nasal høyluftstrømskanyle som primærbehandling for barn eldre enn 28 uker undersøkes. Studien er planlagt av samme australske gruppe, sier Fugelseth.

Paal H.H. Lindenskov
Oslo universitetssykehus

Litteratur

1. Manley BJ, Owen LS, Doyle LW et al. High-flow nasal cannulae in very preterm infants after extubation. *N Engl J Med* 2013; 369: 1425–33.

Illustrasjonsfoto: Science Photo Library/NTB scanpix